

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/606/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815207905
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6815207905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľky: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX R. XX, proti odporcom: 1/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. T. XXXX/XX, XXX XX Y., t. č. Ústav na výkon väzby, Kpt. Nálepku 1, priečinok 113, 081 13 Prešov, 2/ maloletá Q. Q., nar. 23.12.2013, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Určuje, že odporca 1/ nie je otcom maloletej Q. Q.B., narodenej dňa XX.XX.XXXX z matky S. Q., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorej narodenie je zapísané v Knihe narodení Matričného úradu I., vo zväzku 33, ročník XXXX, na strane 115, por. č. 313.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 66,- Eur na účet Okresného súdu Revúca v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 02.12.2015 domáhala zapretia otcovstva odporcu 1/ k maloletej odporkyne 2/ s odôvodnením, že manželstvo s odporcom 1/ uzatvorili dňa 27.07.2002 v Y., od začiatku manželstva si spolu nerozumeli pre rôzne povahové vlastnosti ako aj preto, že odporca 1/ si rád vypil. Navrhovateľka preto v júni 2004 opustila spoločnú domácnosť s odporcom 1/ a žije s druhom H. E. bytom R. XX a z ich pohlavných stykov sa dňa XX.XX.XXXX, narodila maloletá odporkyňa 2/. Manželstvo navrhovateľky a odporcu 1/ bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Poprad dňa 23.04.2014, a preto zákonná domnienka otcovstva maloletej odporkyne 2/ svedčí odporcovi 1/, hoci ten nemôže byť biologickým otcom maloletej odporkyne 2/, keďže od leta 2004 s odporcom 1/, navrhovateľka neudržiava pohlavné styky a ani iné styky. V čase rozhodnom pre počatie maloletej odporkyne 2/ sa navrhovateľka pohlavne stýkala iba so svojim druhom H. E., ktorý je tak biologickým otcom maloletej odporkyne 2/.

Odporca sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľky vyjadril písomne tak, že nie je otcom maloletej odporkyne 2/, lebo v čase počatia dieťaťa bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto nie je a nemôže byť jej otcom. Odporca 1/ preto súhlasil s návrhom navrhovateľky.

Súd vo veci rozhodol bez prítomnosti navrhovateľky, ktorá hoci riadne a včas predvolaná sa pojednávania vo veci bez ospravedlnenia nezúčastnila, ako aj bez prítomnosti odporcu, ktorý súhlasil s pojednávaním vo veci bez jeho prítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rodný list č. I. 3, sobášny list č. I. 4, rozsudok Okresného súdu Poprad č. I. 5 a odpis registra trestov odporcu 1/ č. I. 29, na základe ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX L. Y. a zaniklo dňa 11.06.2014 právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 10P/189/2012-68 o rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu 1/. Za právneho trvania manželstva navrhovateľky a odporcu 1/ sa dňa XX.XX.XXXX narodila maloletá Q. Q.Š., ako otec maloletej odporkyne 2/ je v rodnom liste zapísaný odporca 1/, pričom z výpisu z registra trestov odporcu 1/ vyplýva, že odporca 1/ v čase od 09.11.2012 do 08.08.2013 vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/43/2011, zo dňa 21.02.2011. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10P/189/2012-68 vyplýva, že aj k ďalším dvom deťom Q. E., predtým Q., nar. XX.XX.XXXX D. Q. E., predtým Q., nar. XX.XX.XXXX bolo právoplatne zapreté otcovstvo odporcu 1/, pretože aj tieto deti pochádzajú zo vzťahu navrhovateľky a jej druha H. E..

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Podľa § 88 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletá Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, sa narodila počas právneho trvania manželstva navrhovateľky a odporcu 1/, ktoré bolo uzatvorené dňa 27.07.2002 a zaniklo rozvodom dňa 11.06.2014, t.j. narodila sa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo. Odporcovi 1/ teda svedčí zákonná domnienka otcovstva manžela matky maloletej odporkyne 2/ podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine. Z odpisu registra trestov odporcu 1/ však zároveň vyplýva, že v čase rozhodnom pre počatie maloletej odporkyne 2/ (pravdepodobne mesiac marec 2013) bol odporca vo výkone trestu odňatia slobody a teda nemôže byť otcom maloletej odporkyne 2/. Túto skutočnosť potvrdzujú aj tvrdenia navrhovateľky o tom, že s odporcom 1/ neudržiava pohlavné ani iné styky už od roku 2004, ako aj vyjadrenie samotného odporcu 1/.

Z vykonaného dokazovania mal teda súd preukázané, že odporca 1/ nie je otcom maloletej odporkyne 2/, preto súd na návrh navrhovateľky podaný včas v lehote podľa § 88 ods. 2 v spojení s § 86 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol vo veci tak, že určil, že odporca 1/ nie je otcom maloletej Q. Q., narodenej dňa XX.XX.XXXX z matky S. Q., rod. Q., V. XX.XX.XXXX, ktorej narodenie je zapísané v Knihe narodení Matričného úradu I. vo zväzku 33, ročník XXXX, na strane 115, por. č. 313.

Navrhovateľka bola výzvou zo dňa 07.12.2015 vyzvaná, aby zaplatila súdny poplatok za návrh vo výške 66,- Eur podľa položky č. 9 Sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľka v určenej lehote ani doposiaľ súdny poplatok za návrh nezaplatila, ani nepožiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov a pojednávania vo veci sa nezúčastnila, takže súd nemohol preskúmať, či u navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov celkom alebo v časti. Keďže súd nemal preukázané splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov u navrhovateľky, preto súd, nezastaviac konanie vo veci samej pre nezaplatenie súdneho poplatku, zaviazal rozsudkom navrhovateľku zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 66,- Eur na účet Okresného súdu Revúca v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov konania si právo na náhradu trov konania neuplatnil, o trovách konania preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).